

[Wilhelm.]

alle de genlån, der var taget i tiden op til den dag, og hvor man i øvrigt typisk har betalt sådan en ejendom 5-6 gange i løbet af 50-60 år. Men ud over det skal der nu, i samme øjeblik der skal snakkes nærdemokrati, betales endnu mere, det ligger altid på en eller anden måde med, når venstre snakker nærdemokrati.

Jeg var ikke lykkelig for at høre boligministeren sige, at det radikale forslag må ses i sammenhæng med regeringens udspil. Det synes jeg regeringen skulle have undgået. Men da det ikke er regeringen, men socialdemokratiet, der er part i boligforliget, vil jeg godt sige, at jeg til gengæld var glad for at høre en klar og utvetydig udtalelse fra fru Winnie Russell om, at ifølge socialdemokratiet er det radikale udspil i strid med boligforliget. Og til hr. Gudmes efterlysning af, på hvilket punkt, skal jeg ikke tage ordet ud af munden på fru Winnie Russell, som sikkert kan svare for sig selv, men uden at være part i noget boligforlig vil jeg da godt give et bud på, hvor det er klart i strid med boligforliget. Hr. Gudme læste det jo selv op. Boligforliget indeholder en bestemmelse om, at boligstøtteordningerne er fastlagt og begrænset til det, man herved har aftalt. Hvad sker der ved, at man går hen og udvider antallet af ejerlejligheder vel at mærke i den i øvrigt bestående boligmasse? Der sker simpelt hen det, at man ved de indirekte tilskud, der ligger i skattefordelene for selvejerboliger, herunder ejerlejligheder, skaber et skatteprovenutab på 10 mill. kr., 20 mill. kr., måske et endnu større beløb, alt efter hvor meget drift der bliver i det her, og det er i strid med, at udgifterne til støtteordninger i forbindelse med boliger skulle ligge fast som aftalt i forliget.

Hr. Ømann var inde på, at han heller ikke kunne se, at der var dokumenteret et behov for disse ejerboliger, og nævnte, at vi i boligudvalget havde bedt om tal for det, men ikke fået dem; det har vi rent faktisk, de er kommet i dag. Der er udstykket i størrelsesordenen 70.000 ejerlejligheder, og allerallermindst godt 23.000 af dem er ikke solgt til dato. Der er usikkerheder omkring disse tal af forskellige grunde, som er nævnt i svaret. Sandsynligheden taler for, at halvdelen af de udstykkede ejerlejligheder ikke er solgt. Jeg ved godt, at nogle af dem er bun-

det af, at de først kan sælges, når de bliver naturligt ledige, eller når folk er chikaneret ud, men alligevel, der er ikke dokumenteret noget som helst andet behov end det, der ligger i mangelen på boliger.

Grünbaum (S):

Det, der kalder mig frem, er spørgsmålet om, hvorvidt de radikales lovforslag strider imod boligforliget eller ikke. Efter min mening strider det afgjort imod boligforliget. Det betyder ikke, at vi fra vor side siger: så kan der ikke forhandles, men det betyder det helt afgørende, at så skal der forhandles mellem de partier, som var med i boligforliget, og kun hvis der er enighed mellem disse partier, kan der blive tale om at gennemføre forhåbentlig ikke dette forslag, men et andet forslag, som så kan blive resultatet af det. Det er i hvert fald indholdet af en påstand om, at lovforslaget er i strid med boligforliget. Derfor er det et meget vigtigt spørgsmål.

Hr. Gudme bad fru Winnie Russell om at føre vidner på, at det var imod boligforliget, og dette vidne er altså mig som en af dem, der har et, kan jeg vist godt sige, meget betydeligt ansvar for, at boligforliget blev gennemført overhovedet. Som en af dem, der må bære det politiske ansvar for gennemførelsen af boligforliget, må jeg også have lov til at sige, at man kan ikke anerkende, at hvis noget ikke er nævnt i et forlig, så er det uden for forliget. Det ville jo være fuldstændig dødbringende for vores forhandlinger herinde, hvis man ville hævde noget sådant.

I øvrigt er det forkert, hvad hr. Gudme sagde under henvisning til betænkningen, at man ikke her havde nogen som helst beslutninger vedrørende ejerlejlighederne. For det første havde man i hvert fald i afsnittet om lejeværdien en ganske klar bestemmelse om ejerlejlighederne, og for det andet er der jo også i afsnittet om lejelovgivningen et punkt g om ejerlejligheder. Men det skal jeg slet ikke hænge mig i, for mit helt afgørende synspunkt er, at den omstændighed, at der ikke i et forlig — det være sig et boligforlig eller et skatteforlig — er nævnt en bestemt ting, berettiger ikke en forligspartner til bagefter at sige: ja men så kan vi tage den ting op til forhandling. Det er da klart, at når der ikke har været nogen væsentlige